

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	<i>I Meddelanden</i>	
	Kommissionen	
96/C 206/01	Ecu.....	1
96/C 206/02	Informationsförfarande — tekniska föreskrifter ⁽¹⁾	2
96/C 206/03	Statligt stöd — C 3/96 (ex NN 187/95) — Frankrike ⁽¹⁾	3
96/C 206/04	Statligt stöd — C 13/96 (ex N 88/96) — Spanien	7
96/C 206/05	Statligt stöd — C 18/96 (ex N 246/96) — Frankrike ⁽¹⁾	8
96/C 206/06	Sammanfattning av aktuella anbud, publicerade i <i>Tillägg till Europeiska gemenskapernas officiella tidning</i> , som finansieras av Europeiska gemenskapen genom Europeiska utvecklingsfondens (EDF) eller Europeiska gemenskapernas budget (vecka: 9—13 juli 1996).....	13
	<i>II Förberedande rättsakter</i>	
	
	<i>III Upplysningar</i>	
	Kommissionen	
96/C 206/07	Europeiska ekonomiska intressegrupperingar — Meddelanden publicerade i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 2137/85 av den 25 juli 1985 — Stiftelse.....	14

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
96/C 206/08	Urval av organisationer för tillhandahållande av strategisk revision för skolor med företagsutbildning — Meddelande om upphandling	14
96/C 206/09	Phare — Datoriserat system — Meddelande om anbudsinfördran utfärdad av Tjeckiska republikens ministerium för sysselsättning och sociala frågor inom ramen för Phare-programmet	15
96/C 206/10	Tekniskt stöd — Meddelande om förhandsinformation rörande öppen anbudsinfördran för slutande av ramavtal om tekniskt stöd för utarbetande av grundläggande handlingar till utvecklingsplanen för gemenskapsområdet (artikel 10 i ERUF-förordningen)	16

I

(Meddelanden)

KOMMISSIONEN

Ecu (*)

16 juli 1996

(96/C 206/01)

Valutabelopp för en enhet:

Belgiska franc och luxemburgska franc	39,3409	Finska mark	5,81467
Danska kronor	7,36275	Svenska kronor	8,51856
Tyska mark	1,90983	Pund sterling	0,817594
Grekiska drakmer	302,075	USA-dollar	1,27152
Spanska pesetas	161,153	Kanadensiska dollar	1,74682
Franska franc	6,47459	Japanska yen	139,422
Irländska pund	0,794999	Schweiziska franc	1,56829
Italienska lire	1943,13	Norska kronor	8,20894
Nederländska gulden	2,14455	Isländska kronor	84,8614
Österrikiska schilling	13,4400	Australiska dollar	1,60708
Portugisiska escudos	196,539	Nyzeeländska dollar	1,85299
		Sydafrikanska rand	5,64873

Kommissionen har installerat en telex med automatiskt svar som ger omräkningstalen i ett antal valutor. Denna tjänst är öppen varje dag från kl. 15.30 till 13.00 följande dag. De som använder sig av tjänsten skall göra på följande sätt:

- Ring telexnummer Bryssel 237 89.
- Lämna det egna telexnumret.
- Skriv koden "cccc" som startar det automatiska systemet som överför omräkningstalen för ecun.
- Överföringen bör inte avbrytas förrän meddelandet är slut, vilket markeras med koden "ffff".

Anmärkning: Kommissionen har även en automatisk telexsvarare (217 91) och en automatisk faxsvarare (296 10 97) som tillhandahåller dagliga uppgifter om beräkning av de omräkningstal som skall tillämpas med avseende på jordbrukspolitikerna.

(*) Rådets förordning (EEG) nr 3180/78 av den 18 december 1978 (EGT nr L 379, 30.12.1978, s. 1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1971/89 (EGT nr L 189, 4.7.1989, s. 1).
Rådets beslut 80/1184/EEG av den 18 december 1980 (Lomékonventionen) (EGT nr L 349, 23.12.1980, s. 34).
Kommissionens beslut nr 3334/80/EKSG av den 19 december 1980 (EGT nr L 349, 23.12.1980, s. 27).
Finansiell förordning av den 16 december 1980 om Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT nr L 345, 20.12.1980, s. 23).
Rådets förordning (EEG) nr 3308/80 av den 16 december 1980 (EGT nr L 345, 20.12.1980, s. 1).
Beslut av Styrelsen för Europeiska investeringsbanken av den 13 maj 1981 (EGT nr L 311, 30.10.1981, s. 1).

Informationsförfarande — tekniska föreskrifter

(96/C 206/02)

(Text av betydelse för EES)

- Direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter (EGT nr L 109, 26.4.1983, s. 8)
- Direktiv 88/182/EEG av den 22 mars 1988 om ändring av direktiv 83/189/EEG (EGT nr L 81, 26.3.1988, s. 75)
- Europaparlamentets och rådets direktiv 94/10/EG av den 23 mars 1994 om andra ändringen av direktiv 83/189/EEG (EGT nr L 100, 19.4.1994, s. 30)

Anmälningar av förslag till tekniska föreskrifter som kommissionen mottagit.

Hänvisning ⁽¹⁾	Titel	Status quo-perioden på tre månader går ut ⁽²⁾
96/215/B	Kungligt beslut för att bestämma säkerhetsvillkor som lagring, att lämna i förvaring, och att samla eldvapen eller ammunition är underkastade	9.9.1996
96/216/F	Dekret som innebär ändring av dekret nr 92-818 av den 18 augusti 1992 beträffande tillämpning av lagen av den 1 augusti 1905 om bedrägerier och förfalskningar av produkter och tjänster när det gäller saft	2.9.1996
96/217/D	a) Allmän förvaltningsföreskrift om ändring av den allmänna förvaltningsföreskriften om vägtrafikförordningen (VwV-StVD), motsvarande VTK b) Vägmärkeskatalog (Vzkat 1992)	4.9.1996
96/218/NL	Dispensbeslut 1996/1 angående kvalitetsföreskrifter (rådisa)	5.9.1996
96/219/NL	Reglering om förpackning och förpackningsavfall	18.9.1996
96/220/I	Förordning om tillåtna ingredienser vid framställning av vissa typer av torkad och färsk pasta	11.9.1996
96/221/A	Utkast till förordning (i två lydelse) av Steiermarks landsregering medelst vilken värmskyddstekniska minimikrav stadgas för vissa byggnadsverk och byggnadsdelar (förordning om värmeisolering)	11.9.1996
96/222/A	Förordning av landsregeringen om en ändring av förordningen om byggnadsteknik	12.9.1996
96/223/A	Förordning av Oberösterreichs landsregering om hållande av agrara produktionsdjur	11.9.1996

⁽¹⁾ År — registreringsnummer — ursprungsmedlemsstat.

⁽²⁾ Tidsfrist för synpunkter från kommissionen och medlemsstaterna.

^(*) Det vanliga informationsförfarandet gäller inte farmakopén.

^(†) Ingen avvaktan eftersom kommissionen har godkänt motiveringen för särskild ordning.

^(‡) Inget uppskov för fiskala åtgärder eller finansåtgärder, artikel 1.9.3 direktiv 94/10/EG.

Kommissionen vill påpeka att den enligt villkoren i sitt meddelande av den 1 oktober 1986 (EGT nr C 245, 1.10.1986, s. 4) anser att om en medlemsstat antar en teknisk föreskrift som omfattas av direktiv 83/189/EEG utan att anmäla förslaget till kommissionen och utan att fullgöra *status quo*-skyldigheten, är den föreskriften inte tvingande gentemot tredje part i medlemsstatens rättsordning. Kommissionen menar därför att parter i rättegångar har rätt att förvänta sig att nationella domstolar vägrar tillämpa sådana nationella tekniska föreskrifter som inte har anmälts i enlighet med gemenskapsrätten.

Uppgifter om dessa anmälningar kan erhållas hos de nationella myndigheter som ingick i den förteckning som offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr C 67 av den 17 mars 1989, s. 3, och i EES-supplementet till *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr 6 av den 4 maj 1994, s. 8.

STATLIGT STÖD

C 3/96 (ex NN 187/95)

Frankrike

(96/C 206/03)

(Text av betydelse för EES)

*(Artikel 92–94 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen)***Meddelande från kommissionen i enlighet med artikel 93.2 i Romfördraget, ställt till medlemsstaterna och andra berörda i fråga om det förmodade stöd som Frankrike skall ha beviljat företaget SFMI-Chronopost**

Kommissionen har genom följande skrivelse underrättat den franska regeringen om sitt beslut att inleda förfarandet.

”Som Ni vet överlämnade franska postverket, från och med slutet av 1985/början av 1986, förvaltningen av sin verksamhet inom området expresspost, som dittills sköts i statlig regi och kallades Postadex, sedermera EMS Chronopost, till ett privaträttsligt dotterbolag: Société française de messagerie internationale (Franska bolaget för internationella transporter, nedan kallat SFMI).

Senare, i en anvisning från den 19 augusti 1986, fastställde post- och telekommunikationsdepartementet att denna tjänst skulle drivas huvudsakligen av SFMI med hjälp av postverkets medel kompletterade med TAT Express medel, ett dotterbolag till bolaget TAT (Transport aérien transrégional, regional flygtransport), som innehade 34 % av SFMI:s kapital. Resterande 66 % innehades av Sofipost, holdingbolag för postverkets dotterbolag och själv till 100 % dotterbolag till postverket. De villkor för driften och för försäljningen av expressposttjänster som uppställdes i detta direktiv, innebar krav på att postverket skulle tillhandahålla SFMI logistikbistånd (postkontor och en del av personalen ställs till förfogande för insamling, sortering, transport och utdelning av försändelserna till kunderna) och försäljningsbistånd (säljfrämjande åtgärder, bearbetning av och rådgivning till kundkretsen).

Den 21 december 1990 lämnade SFEI (Syndicat français de l'express international, franska fackföreningen för internationell expresstransport) in en anmälan till kommissionen, då den ansåg att postverkets bistånd gjorde det möjligt för SFMI att tillämpa priser som var avsevärt lägre än konkurrenternas, på grund av att villkoren för postverkets logistik- och försäljningsbistånd innebar statligt stöd enligt artiklarna 92 och 93 i Romfördraget.

I skrivelse nr D/6873 av den 10 mars 1992 informerade kommissionen de klagande om nedläggning av ärendet. SFEI och vissa av SFMI:s konkurrentföretag väckte talan vid EG-domstolen och begärde att denna skrivelse skulle

upphävas. Med hänsyn till vissa punkter i denna klagandens framställning återkallade kommissionen nämnda skrivelse för att skaffa fram ytterligare uppgifter i frågan.

På begäran av kommissionen lämnade Era myndigheter dessa upplysningar via skrivelse nr 105 från Frankrikes ständiga representation av den 21 januari 1993, telefax från behörig regeringsinstans av den 3 maj 1993 och skrivelse nr 968 från ständiga representationen av den 10 juni 1993. Kommissionen har ännu inte fattat något nytt beslut i denna fråga.

Enligt lag nr 90–568 av den 2 juli 1990 tillhör, från den 1 januari 1991, franska postverket inte längre statsförvaltningen och har fått ställning av juridisk person såsom självständigt offentligt organ. De bestämmelser som inom denna ram ger posten behörighet att utöva konkurrensutsatt verksamhet har undersökts enligt artiklarna 92 och 93 i Romfördraget inom ramen för statligt stöd nr NN 135/92 och kommissionen informerade den franska regeringen om sina slutsatser i ärendet i skrivelse nr SG(95) D/1848 av den 21 februari 1995 ⁽¹⁾.

Till följd av kommissionens beslut av den 2 december 1991 ⁽²⁾ som fattades enligt rådets förordning (EEG) nr 4064/89 om kontroll av företagskoncentrationer, överläts verksamheten beträffande expressposttjänsterna inom det nationella territoriet till bolaget Chronopost SA som ägdes till 66 % av Sofipost och till 34 % av TAT, medan den internationella delen av verksamheten lämnades till SFMI. Det senare företaget övergick i GNEW Frances kontroll, ett franskt dotterbolag till företaget GNEW, vilket företag blev godkänt i nämnda beslut av den 2 december 1991 och vars ägare är bolaget TNT samt de tyska, kanadensiska, franska, nederländska och svenska postverken. I det nya struktursammanhanget agerar Chronopost som serviceföretag och agent för SFMI i behandlingen av internationella försändelser.

⁽¹⁾ EGT nr 95/C 262/07.

⁽²⁾ EGT nr 91/C 322/19.

Inom ramen för en tvist mellan, å ena sidan, SFEI m.fl., och, å andra sidan SFMI-Chronopost, det franska postverket m.fl., ställde Paris handelsrätt den 5 januari 1994 åtta frågor till EG-domstolen angående tolkningen av artiklarna 92 och 93 i Romfördraget. Kommissionen inkom med sina iakttagelser i ärendet den 6 maj 1994⁽¹⁾.

Den 13 juli 1995 riktade domstolen till kommissionen frågan om skälen till varför denna ännu inte, sedan återkallelse av sitt beslut av den 10 mars 1992, hade klargjort sin inställning angående det omtvistade förhållandet i enlighet med artiklarna 92 och 93 i Romfördraget. Domstolen ställde dessutom en fråga beträffande klargörande av de punkter i ärendet som talade antingen för eller emot att beteckna de ifrågasatta åtgärderna som statligt stöd. Kommissionen svarade på denna förfrågan den 30 augusti 1995⁽²⁾ och gav alla övriga nödvändiga klargöranden vid den offentliga förhandlingen i domstolen den 24 oktober 1995.

De stöd mot vilka klagandena riktar invändningar påstås bestå av logistik- och försäljningsbistånd av franska staten via postverket till SFMI-Chronopost.

Logistikbiståndet påstås bestå av följande:

- Utnyttjande av 12 000 postkontor och en del av deras personal för insamling, sortering, transport och utdelning av försändelser.
- En privilegierad tullbehandlingsprocedur.
- Beviljande av privilegierade finansvillkor beträffande betalningsfrister till SFMI.

Det görs gällande att stödet för perioden 1986—1989 skulle ha uppgått till 715 miljoner franska franc. Detta skulle omfatta skillnaden mellan marknadspriset för logistikbistånd och den faktiska betalningen — enligt klagandena ett belopp på 60 franska franc per försändelse — vilket, enligt klagandenas uppskattning, motsvarar stöd uppgående till 275 franska franc per försändelse.

Försäljningsbiståndet påstås bestå av följande:

- Överföring av goodwill/rörelsetillgångar.
- Försäljningsfrämjande åtgärder och reklam som postverket hade gjort.

Stödet till försäljningsbistånd anges ha varit 150,5 miljoner franska franc, vilket enligt klagandena motsvarar 58 franska franc per försändelse.

Dessa påståenden grundar sig på analys och slutsatser i en undersökning som utfördes av företaget Braxton & Associés på klagandenas begäran. Trovärdigheten avseende både bruk av och finansiell logik i den metod som

användes i denna undersökning har ifrågasatts i en motundersökning som utfördes av företaget HSD Castel Jacquat-Ernst & Young International på begäran av Sofipost, holdingbolag för postverkets dotterbolag.

Inom ramen för ovan nämnda brevväxling konstaterade Era myndigheter att de driftstjänster som hade utförts av postverket för SFMI föranledde en betalning på grundval av realkostnadspris till vilket hade lagts en vinstmarginal. Bokföringsuppgifter till stöd för detta påstående har lämnats för 1992. Era myndigheter har också anmärkt att fakturering av underleverans, som utförts av posten för SFMI:s räkning, inte hänför sig till försändelserna utan till utförda tjänster och att SFMI betalade [...] ⁽³⁾ för dessa till postverket under 1990. I synnerhet har det gjorts gällande att priset 60 franska franc per försändelse, som klagandena påstått gällde beträffande logistikbiståndet, var utan grund.

Beträffande betalning för försäljningsbiståndet — som enligt klagandena uppgår till 58 franska franc per försändelse — uppgav de franska myndigheterna att SFMI förfogar över en egen försäljningsstruktur sedan 1986 och att betalningen för postverkets försäljningstjänster till SFMI var baserad på omsättningen och dess ökning från ett år till ett annat. I enlighet härmed har SFMI för dessa tjänster betalat postverket [...] 1990 och [...] 1991. Era myndigheter klargjorde också att marknadsföring och reklam aldrig hade ålegat postverket utan SMFI som avsatser [...] av sin omsättning för detta ändamål.

Dessutom har de franska myndigheterna anfört följande:

- SFMI utnyttjar inte bara postnätet, utan anlitar för befordran av försändelserna också egna resurser, postverkets resurser eller andra underleverantörer.
- Beträffande tullbehandlingen utför SFMI sedan 1987 tullbehandlingsförfaranden i sin egen internationella central i Orly utan att utnyttja postverkets kontor, i motsats till vad klagandena påstått på denna särskilda punkt.
- SFMI är underkastat tullbehandlingsregler enligt allmän lag och tvärtemot vad klagandena gjort gällande, innebär inte användningen av tulletiketterna C1 och formulären C2 CP3 en fördel utan en skyldighet som måste respekteras för att göra det möjligt att behandla försändelserna för de myndigheter som är partners beträffande tjänsten.
- Det förhållande att betalningsfrister medgetts SFMI, har sagts bero på att postverket inte inom ramen för offentlig bokföring omedelbart hade kunnat installera ett system för daglig överföring av de medel som erhållits för SFMI:s räkning och att postverket följakt-

⁽¹⁾ RÄTT (94)3729.

⁽²⁾ RÄTT (95)6879.

⁽³⁾ Affärshemlighet.

ligen beviljade sitt dotterbolag längre betalningsfrister än sedvanliga handelsfrister för att kompensera för utblivna kassainkomster. Det har informerats att denna situation har normaliserats 1991 genom en anpassning till allmänt affärsbruk.

Beträffande det gemensamma företaget GNEW:s verksamhet begränsades, inom ramen för kommissionens ovan nämnda beslut av den 2 december 1991, dess ensamrätt att nyttja postala infrastrukturer till två år från det att franska postverket avslutat överföringen av den internationella verksamheten till det nya företaget, vilket företag avsågs vara verksamt ett år efter omorganiseringens genomförande. Till följd av dessa villkor begränsades sålunda ensamrätten till nyttjande till den 1 januari 1995.

Ytterligare en särskilt viktig aspekt som beaktades i beslutet var möjligheten att, såvitt gällde de företag som ansvarade för allmänna posttjänster, avsaknaden av bokföringssystem som tillät precis beräkning av kostnader och inkomster för varje tjänst — i synnerhet beträffande behovet att skilja mellan myndighetsverksamhet och de sektorer som hänför sig till områden som är öppna för konkurrens — kunde leda till korssubventioner genom kanalisering av medel, öronmärkta för offentlig verksamhet, till konkurrensutsatt verksamhet.

På grund härav föreskrevs i avtalen som träffats mellan parterna och som stadfästas genom förut nämnda beslut, bland annat följande:

- Underleverans till postmyndigheterna av verksamhet från samriskföretaget skall äga rum på helt affärsmässiga villkor, särskilt i fråga om betalning för utförda tjänster.
- I den mån franska postverket samt tyska, nederländska, och svenska postverken — skall leverera tjänster inom expresspostverksamhet utan att kunna bevisa frånvaron av korssubventioner, skall dessa tjänster erbjudas till de av samriskföretagets konkurrenter som så begärde, i enlighet med principen om likställigheten mellan affärsuppdrag som träffats med olika leverantörer.

När kommissionen godkände denna koncentration, klargjorde den att samriskföretaget inte skulle dra fördel av privilegier som tilldelats postmyndigheterna på det nationella planet på grund av deras uppdrag avseende offentliga tjänster. Postmyndigheterna meddelade för sin del att de inte skulle använda privilegierade tullprocedurer för utförandet av uppgifter avseende samriskföretagets verksamhet.

Inom ramen för tidigare nämnda beslut beträffande statligt stöd i ärende nr NN 135/92 angående franska postverkets konkurrensutsatta aktiviteter, noterade kommissionen att avtalet mellan staten och postverket innefattade bland annat införandet av separata resultatkonton för posttjänster och för finansiella tjänster. Följaktligen uppmanade kommissionen de franska myndigheterna att se till att postverkets bokföringssystem är förenligt med gemenskapsrätten, i synnerhet beträffande frånvaro av subventioner för verksamhet som inte utgör uppdrag i det allmännas intresse. I detta avseende uppmanades de franska myndigheterna att årligen meddela till kommissionen alla uppgifter som krävs för att fastställa att relationerna mellan staten och postverket är förenliga med gemenskapsrätten.

Med hänsyn till samtliga ovan nämnda omständigheter framstår det som uppenbart att det i flera avseenden inte är möjligt att utesluta att det föreligger statliga stöd enligt artiklarna 92 och 93 i Romfördraget i relationerna mellan å ena sidan franska staten och å andra sidan postverket och dess dotterbolag vilka är verksamma inom expresspostsektorn.

I synnerhet, beträffande de tjänster postverket utfört för SFMI-Chronopost, tyder de tillgängliga uppgifterna på att det endast är för 1992 som postverkets priser motsvarade verklig kostnad plus vinstmarginal. I nuvarande stadium av handläggningen föreligger inte grund för att utesluta möjligheten att det var annorlunda under räkenskapsåren före och efter 1992 — sedan postens dotterbolag SFMI bildades och även efter bildandet av samriskföretaget GNEW — med den eventuella följden att SFMI-Chronopost gynnades i förhållande till konkurrenterna medelst resurser som staten hade ställt till postverkets förfogande. De sifferuppgifter som de franska myndigheterna inlämnat till kommissionen avseende 1990 och 1991 är ofullständiga och tycks endast täcka en del av transaktionerna mellan postverket och SFMI.

Kommissionen förfogar inte över tillräckligt detaljerade uppgifter för att kunna utesluta möjligheten att bildandet av dotterbolaget SFMI medförde en överföring i en eller annan form av statens resurser.

Det finns inga tillgängliga uppgifter beträffande hur tillämpningen har skett rörande ett av villkoren som parterna i samriskföretaget GNEW undertecknade vid godkännandet av koncentrationen genom nämnda beslut av den 2 december 1991, nämligen åtagandet att när bevis saknas för att korssubventioner ej utbetalats, erbjuda konkurrenterna samma tjänster som samriskföretaget enligt principen om lika behandling för likvärdiga transaktioner. Avsikten härmed var att utesluta risken att statliga

resurser överförs till någon av aktörerna på expresspostmarknaden. Samma överväganden gäller för beviljande av tillgång till postens infrastrukturer för andra företag än samriskföretaget från den 1 januari 1995.

De förklaringar som lämnats beträffande de betalningsfrister som SFMI beviljades fram till 1991, innehåller inget klargörande av sambandet mellan dessa fördelaktiga villkor och dotterbolagets inkomstbortfall på grund av att SFMI inte erhöll en daglig överföring av de belopp som postverket hade mottagit för dotterbolagets räkning.

Det finns ingen information tillgänglig beträffande implementeringen av den rekommendation som kommissionen framförde inom ramen för beslutet om franska postverkets konkurrensutsatta aktiviteter. Rekommendationen pekade på behovet att se till att postverkets bokföringssystem gör det möjligt att bevisa frånvaro av subventioner till förmån för verksamhet som inte utgör offentliga tjänster, eftersom subventionerna annars skulle träffas av artiklarna 92 och 93 i Romfördraget. Med hänsyn till att, på grund av nämnda beslut, precisa uppgifter om detta skulle lämnas årligen måste en första kontroll av expresspostsektorns situation utföras på grundval av uppgifter tillgängliga i slutet av 1995.

Dessa omständigheter tyder på att franska staten genom en mängd åtgärder som, med undantag av den föreslagna koncentrationen som resulterade i samriskföretaget GNEW, inte anmälts till kommissionen i förväg i enlighet med artikel 93 paragraf 3 i Romfördraget verkar ha skapat mekanismer som skulle kunna innebära statligt stöd enligt artikel 92.1 i Romfördraget och artikel 61.1 i Avtalet om Europeiska Ekonomiska Samarbetsområdet (EES). I detta skede av ärendets handläggning skulle inte något sådant stöd kunna erhålla dispens enligt artikel 93.3 i EG-fördraget och artikel 61.3 i EES-avtalet, eftersom undantagen artikel 92.2 i Romfördraget och artikel 61.2 EES-avtalet är uteslutna på materiella grunder. För övrigt täcker expresspostmarknaden inte bara franska fastlandet utan också andra länder, både inom och utom den Europeiska unionen. Förmånerna till SFMI-Chronopost påverkar därmed handeln mellan medlemsstaterna.

Följaktligen meddelar kommissionen Er regering att den har beslutat inleda förfarande enligt artikel 93.2 i Romfördraget avseende de åtgärder som franska staten har

vidtagit — direkt eller genom postverket — till fördel för bolaget SFMI-Chronopost sedan dess bildande, inberäknat de förhållanden som avser omorganisationen av verksamheter rörande expresspostsektorn till följd av kommissionens beslut av den 2 december 1991 i enlighet med förordning (EEG) nr 4064/89.

Inom ramen för detta förfarande ombeds Era myndigheter att inom en månad från mottagandet av denna skrivelse inkomma med sina synpunkter samt den information som de anser relevant för att bedöma stödet ifråga. Eftersom denna skrivelse kommer att offentliggöras i *Europeiska gemenskapens officiella tidning* (EGT) ombeds de franska myndigheterna att meddela kommissionen inom 15 dagar från denna skrivelsets datum, om de anser att vissa punkter däri är av konfidentiell natur.

Kommissionen ber den franska regeringen att uppmärksamma det meddelande som offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr C 318/83 den 24 november 1983 samt brev som skickats till samtliga medlemsstater den 4 mars 1991 och den 22 februari 1995 i vilka det fastställdes att allt stöd som beviljats illegalt riskerar att bli föremål för begäran om återbetalning.

För övrigt ber kommissionen Er regering att utan dröjsmål informera de berörda företagen om inledningen av förfarandet och det faktum att de skulle kunna tvingas återbetala allt stöd som erhållits orättmätigt.

Ett eventuellt negativt beslut beträffande stöd innebär i princip att stödet måste återbetalas av de mottagande företagen i enlighet med förfaranden och bestämmelser i den franska lagstiftningen, inräknat ränta baserad på den referenssats om tillämpas för beräkning av regionalt stöd att betalas från den dagen då stödet beviljades."

Kommissionen ger de övriga medlemsstaterna och övriga berörda tillfälle att inom en månad från och med dagen för detta offentliggörande inkomma med yttrande till följande adress:

Europeiska kommissionen
Rue de la Loi/Wetstraat 200 DG.IV.G.2
B-1049 BRYSEL.

Yttrandena kommer att vidarebefordras till den franska regeringen.

STATLIGT STÖD

C 13/96 (ex N 88/96)

Spanien

(96/C 206/04)

*(Artikel 92-94 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen)***Meddelande från kommissionen i enlighet med artikel 93.2 i Romfördraget ställt till medlemsstaterna och andra berörda parter beträffande ett stödprojekt som Spanien har för avsikt att bevilja för förbättring och modernisering av jordbruksföretag**

Genom nedanstående skrivelse har kommissionen meddelat den spanska regeringen om sitt beslut att inleda förfarandet.

”Genom skrivelse av den 2 februari 1996 har Spaniens ständiga representation i Europeiska unionen, i enlighet med artikel 93.3 i fördraget, informerat kommissionen om det projekt som omfattar åtgärderna i fråga.

Vad gäller de stöd som föreskrivs i sektion 2-6 har dessa åtgärder meddelats i enlighet med förordning (EEG) nr 2328/91 och skall granskas i enlighet med nämnda förordning.

Beträffande stöd för markköp har jag äran att informera Er regering om att kommissionen inte har några invändningar att framställa inom ramen för artikel 92-94 i fördraget.

Vad gäller stöd för arrende med syfte att täcka en del av kostnaden för arrende betraktas detta av kommissionen som funktionsstöd som inte kan ha någon långvarig effekt på utvecklingen inom det berörda området och effekterna av åtgärden försvinner med själva åtgärden. Kommissionen betraktar i princip denna typ av åtgärder som oförenliga med den gemensamma marknaden.

Detta stöd snedvrider konkurrensen och påverkar handeln mellan medlemsstaterna och det uppfyller kriterierna i artikel 92.1 utan att kunna omfattas av de avvikelser som föreskrivs i artikel 92.2 och 92.3.

Kommissionen har därför fattat ett beslut, baserat på tillgänglig information, att betrakta detta stöd som oförenligt med den gemensamma marknaden och kommer med avseende på detta att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 93.2 i fördraget.

Inom ramen för det förfarande som förekrivs i artikel 93.2 i fördraget anmodar kommissionen den spanska regeringen att lämna in sina kommentarer inom en månad.

Kommissionen gör den spanska regeringen uppmärksam på den skrivelse som kommissionen sände till samtliga medlemsstater den 3 november 1983 beträffande de skyldigheter som artikel 93.3 i Romfördraget medför samt på det meddelande som offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr C 318/3 av den 23 november 1993. I detta påpekades att allt olagligen beviljat stöd kan återkrävas och/eller påföras EUGFJ-budgeten som utgifter för de nationella åtgärderna som direkt berör gemensamma åtgärder, och detta utan att behöva invänta slutgiltigt beslut inom ramen för förfarandet i artikel 93.2 i fördraget.

Kommissionen kommer genom ett offentliggörande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* att uppmana regeringar i övriga medlemsstater och andra berörda parter att lämna in sina kommentarer inom samma tidsfrist.”

Kommissionen anmodar de övriga medlemsstaterna och andra berörda parter att lämna in sina kommentarer beträffande åtgärderna i fråga inom en tidsfrist på 30 dagar efter offentliggörandet av detta meddelande, till följande adress:

Europeiska kommissionen
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 BRYSEL

Dessa kommentarer kommer att meddelas den spanska regeringen.

STATLIGT STÖD

C 18/96 (ex N 246/96)

Frankrike

(96/C 206/05)

(Text av betydelse för EES)

*(Artiklarna 92—94 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen)***Meddelande från kommissionen i enlighet med artikel 93.2 i Romfördraget till övriga medlemsstater och andra berörda parter om stöd som Frankrike har beviljat textil-, konfektions-, sko- och lädersektorerna**

Genom nedanstående skrivelse informerade kommissionen den franska regeringen om sin avsikt att inleda förfarandet.

”En serie tidningsartiklar riktade kommissionen uppmärksamhet mot de stöd som de franska myndigheterna avsåg att bevilja textil-, konfektions-, sko- och läderindustrin.

Genom en skrivelse av den 5 mars 1996 anmodade kommissionen de franska myndigheterna att informera den om ärendet.

Genom en skrivelse av den 26 mars 1996 från sin ständiga representation vid Europeiska unionen anmälde den franska regeringen 'Försöksåtgärder med en sänkning av de sociala avgifterna för textil-, konfektions-, sko- och lädersektorerna' till kommissionen. Den tidsfrist på två månader som kommissionen har för att fatta ett beslut i ärendet löper därför ut den 27 maj 1996.

För de ovannämnda sektorerna har den franska regeringen beslutat att, utöver den allmänna sänkningen av avgifterna som genomfördes i juni 1995, avskaffa arbetsgivaravgifterna för minimitiönlöerna (minimitiön som garanteras och justeras av staten) och en gradvis sänkning för löner upp till 1,5 gånger minimitiönlöerna. Regeringen kommer, beroende på resultatet av denna tillfälliga tillämpning, undersöka om det skulle vara intressant att utvidga åtgärden till att omfatta alla ekonomiska sektorer.

Antalet berörda företag uppskattas till 13 000 varav ungefär 1 300 industriföretag med fler än 50 anställda. Antalet arbetstillfällen man hoppas skapa eller bevara beräknas till 35 000. Åtgärderna omfattar även arbetsdelning/förkortad arbetstid.

Det enda grundläggande villkoret för att komma i fråga för denna åtgärd är att arbetsmarknadens parter i den berörda sektorn undertecknar ett gemensamt åtagande

om skapande av arbetstillfällen antingen direkt (anställning av unga) eller indirekt (förhandlingar om förkortad arbetstid), färre friställningar och utveckling av deltidarbete.

Företag med fler än 50 personer måste dessutom ingå en särskild överenskommelse med staten om dessa mål som skall gälla från och med den första dagen i månaden efter det att sektorsöverenskommelserna har ingåtts.

Överenskommelserna mellan branschorganisationerna och företagen skall utvärderas regelbundet och resultatet kommer att avgöra om åtgärden skall förlängas eller utvidgas.

Under förutsättning att dessa sektorsöverenskommelser ingåtts, skulle åtgärderna kunna införas under sommaren 1996 och upphöra i slutet av år 1997.

Den franska regeringen bedömer att sänkningen av de sociala avgifterna för små företag med färre än 50 anställda omfattas av 'de minimis'-regeln och alltså inte behöver anmälas.

Den franska regeringen har fastställt att åtgärderna i fråga skall tillämpas under 18 månader. I textilföretag med färre än 50 anställda kommer stödet att följa 'de minimis'-regeln, dvs. 100 000 ecu på tre år, i enlighet med kommissionens meddelande av den 24 januari 1996⁽¹⁾ med hänsyn tagen till ordningens giltighetstid, antalet berörda låglöneanställda och de bestämmelser om en allmän sänkning av de sociala avgifterna som infördes i juni 1995.

Enligt den franska regeringen kommer det högsta beloppet av sänkningen inte att kunna bli mer än 792 franska franc per månad och anställning utöver de 1 100 franc

⁽¹⁾ EGT nr C 68, 6.3.1996.

som föreskrivs i den allmänna bestämmelsen från juni 1995. Dessa bestämmelser är dessutom tillämpliga endast för månadslöner som är mindre än eller lika med 169 gånger minimitimplönen ökad med 50 %.

Den andra delen av den föreslagna åtgärden tillämpas för företag med fler än 50 anställda och omfattas av den bifogade anmälan.

De berörda branscherna, dvs. textil, konfektion, skor och läder, har likartade egenskaper och har utvecklats på liknande sätt under de senaste åren, även om det finns skillnader i storlek mellan dem (om man lägger ihop de fyra sektorernas produktion står textil- och konfektionsindustrierna för 86 % av den sammanlagda produktionen,

skoindustrin för 9 % och läderindustrin för 5 %). Såväl egenskaper som utveckling är dessutom ganska likartade när man granskar situationen i olika EU-medlemsstater.

Alla sektorer består i huvudsak av små och medelstora företag och de är alla utsatta för ett starkt konkurrenstryck både inom EU och från låglöneländer, framför allt i Sydostasien. Denna konkurrens gör sig framför allt gällande för produkter av låg eller medelgod kvalitet från de asiatiska länderna och för produkter av hög kvalitet från EU-medlemsstaterna.

De fyra sektorerna är koncentrerade till vissa medlemsstater, nästan alltid desamma. Fördelningen av produktionens storlek per medlemsstat år 1993 var följande:

Textil (*)	Italien (24,5 %)	Tyskland (22,6 %)	Frankrike (17 %)	Storbritannien (14,5 %)
Konfektion	Italien (22 %)	Tyskland (21 %)	Frankrike (18 %)	Storbritannien (16,5 %)
Skor	Italien (32 %)	Frankrike (19 %)	Tyskland (15 %)	Storbritannien (13 %)
Läder	Italien (60 %)	Spanien (14 %)	Tyskland (7,5 %)	Storbritannien (7 %)

(*) För textil, konfektion och skor: Värde tillväxt. För läder: Omsättning. Källa: 'Panorama of European Industry', 1995, Europeiska kommissionen.

Inom lädersektorn placeras Frankrike på femte plats i fråga om omsättning, med en andel på 5,24 %.

Under de senaste tio åren har alla dessa sektorer drabbats av en kraftig nedgång, dvs. en kraftigt minskad sysselsättning, framför allt för textil och läder. Detta beror bland annat på de produktivetsförbättringar som gjorts under denna period, men också på den dåliga ekonomiska konjunkturen och på konkurrensstrycket från tredje land.

På EU-nivå har produktionen (i löpande priser) ökat kraftigt inom textil- och skoindustrierna, medan produktionen i de två andra sektorerna ökade fram till mitten av 80-talet för att sedan minska. Produktionen mätt i fasta priser har å andra sidan minskat i alla sektorer.

Med undantag av läder- och textilsektorerna (den senare endast om man mäter i värde), har de andra sektorerna i alla medlemsstater under en längre eller kortare följd av år haft ett ökande underskott, precis som i resten av världen.

I fråga om handeln inom gemenskapen (i värde) kan Frankrikes andel av den totala handeln sammanfattas enligt följande (*).

a) Export

	1993	1994
Textil	15,36 %	15,62 %
Konfektion	11,33 %	10,73 %
Läder	15,20 %	15,49 %
Skor	7,78 %	6,75 %

b) Import

	1993	1994
Textil	16,39 %	15,60 %
Konfektion	17,75 %	17,78 %
Läder	16,93 %	16,61 %
Skor	20,34 %	20,01 %

(*) Källa: Eurostat.

Kommissionen kan konstatera att den franska regeringen har uppfyllt sina åligganden enligt artikel 93.3 i fördraget i och med att den till kommissionen anmält endast det ärende där 'de minimis'-gränsen överskrids, eftersom det inte är nödvändigt att anmäla de avgiftssänkningar om omfattas av 'de minimis'-regeln.

Kommissionen anser naturligtvis att kampen för sysselsättning har hög prioritet för EU och att det för att denna kamp skall lyckas krävs en bättre integrering av medlemsstaternas makroekonomiska politik och strukturpolitik. Medlemsstaterna, liksom kommissionen, måste visa prov på uppfinningsrikedom och mod när de söker efter nya lösningar för att bekämpa arbetslösheten. För att lyckas med denna uppgift är det nödvändigt att grundligt diskutera sysselsättningens betydelse i dagens samhälle och kommissionen är beredd att göra sin del för att bidra till detta på ett konstruktivt sätt.

Antagandet av vitboken om tillväxt, konkurrenskraft och sysselsättning är ett led i detta och bekräftar att kommissionen prioriterar dessa mål.

Kommissionens invändningar gäller alltså inte de franska myndigheternas mål med att skapa sysselsättning (framför allt för ungdomar) utan de medel med vilka de vill uppnå dessa mål och följderna av dessa.

Åtgärderna för att sänka de sociala avgifterna för textil-, konfektions-, sko- och lädersektorerna utgör stöd eftersom myndigheterna på detta sätt befriar dessa sektorer från en del av deras lönekostnader, som är normala kostnader till följd av en normal tillämpning av det allmänna socialförsäkringssystemet. Dessa kostnader har man åtagit sig i samband med produktionsverksamhet som ligger i företagets eget intresse.

Dessa företag åtnjuter därför en betydande ekonomisk fördel som gör det möjligt för dem att förbättra sina konkurrensmöjligheter jämfört med konkurrerande företag som inte får samma fördelar.

Eftersom åtgärden ifråga inte gäller för alla företag är det dessutom uppenbart fråga om sektoriellt stöd. Detta bekräftas av själva benämningen på stödet som finns i anmälan: 'Försöksåtgärder med en sänkning av de sociala avgifterna för textil-, konfektions-, sko- och lädersektorerna.'

Det faktum att stödet begränsas till ett litet antal sektorer motiveras med att projektet är på försökstadiet. I anmälan anges att 'regeringen kommer, beroende på resultatet

av denna tillfälliga tillämpning, att undersöka om det skulle vara intressant att utvidga åtgärden till att omfatta alla ekonomiska sektorer', vilket inte är tillräckligt för att åtgärden skall räknas som horisontell.

Kommissionen är alltid skeptisk i fråga om denna typ av sektoriellt stöd på grund av dess återverkningar på det ekonomiska och konkurrensmässiga planet. Enligt uppgifterna i pressen verkar det som om de företag som kommer i fråga för åtgärderna skulle kunna uppnå en konkurrensförbättring med 12–13 %⁽¹⁾. Den franska regeringen bör bekräfta om detta är fallet. Om detta skulle vara riktigt skulle det vara fråga om en konstlad förändring av konkurrensvillkoren.

Europeiska gemenskapernas domstol har dessutom ansett⁽²⁾ att eftersom sänkningen av de sociala avgifterna medfört en minskning av kostnaderna för arbetskraft och de industrier som får stödet konkurrerar med företagen i de andra medlemsstaterna, innebär ändringen av dessa industriers produktionskostnader i och med sänkningen av de sociala avgifterna *med nödvändighet inverkan* på handeln mellan medlemsstaterna. Denna ståndpunkt bekräftar kommissionens analys i samma ärende (173/73), där kommissionen bedömde att på en marknad där handelsvolym är stor, innebar varje stöd, oberoende av belopp eller nivå, att en normal konkurrens snedvrids eller hotar att snedvridas, eftersom de mottagande företagen får stöd som deras konkurrenter inte får.

De uppgifter som fanns i de franska myndigheternas anmälan ger inte kommissionen några avgörande upplysningar som visar att det är nödvändigt att gynna dessa sektorer i förhållande till de andra ekonomiska sektorerna i Frankrike, eller i förhållande till de konkurrerande sektorerna i de andra EU-medlemsstaterna.

Stödet skulle kunna leda till att ett stort antal arbetstillfällen (uppskattningsvis 35 000) skapas eller bevaras. Åtgärden bör alltså bedömas enligt riktlinjerna för sysselsättningsstöd⁽³⁾.

Det bör dessutom påpekas att kommissionen redan har haft tillfälle att yttra sig om sektoriellt stöd för att skapa arbetstillfällen⁽⁴⁾ och har då kritiserat dessa stöds sektoriella karaktär.

⁽¹⁾ Industries, april 1996, nr 16.

⁽²⁾ Dom av den 2 juli 1974 i mål 173/73.

⁽³⁾ EGT nr C 334, 12.12.1995.

⁽⁴⁾ Se statligt stöd C 23/95 — Italien, särskilda åtgärder för att stödja produktionen och sysselsättningen inom skoindustrin.

Kommissionen antog den 19 juli 1995 riktlinjer för sysselsättningsstöd⁽¹⁾. I punkt 23 i dessa riktlinjer anger kommissionen följande: 'Vad gäller sådant stöd till skapande av arbetstillfällen som är begränsat till en eller flera känsliga sektorer vid överkapacitet eller kriser kännetecknas dessa i allmänhet även av faktorer som gör det omöjligt för kommissionen att ha samma positiva inställning som i fråga om stöd till skapandet av arbetstillfällen som är tillgängligt för ekonomin i sin helhet.

Sådant sektoriellt stöd utgör en fördel för den eller de berörda sektorerna som förbättrar deras konkurrenssituation i förhållande till företag i övriga medlemsstater. Stöd som minskar lönekostnaderna inom en eller flera produktiva sektorer har till effekt att minska produktionskostnaderna i dessa vilket gör det möjligt för dem att öka sin marknadsandel på bekostnad av konkurrenterna inom gemenskapen, såväl inom den berörda medlemsstaten som vid export inom och utom gemenskapen, med alla de konsekvenser som kan följa av detta i fråga om försämrade sysselsättning inom dessa sektorer i de övriga medlemsstaterna. Därmed motverkar skyddseffekten av sådant stöd till den eller de berörda sektorerna, särskilt krissektorer, liksom dess negativa följder för sysselsättningen inom konkurrerande sektorer i de övriga medlemsstaterna i allmänhet det gemensamma intresset av aktiva åtgärder för att minska arbetslösheten, och sådant stöd kan i allmänhet inte omfattas av en positiv bedömning från kommissionen vad gäller förenlighet med den gemensamma marknaden.'

Av punkt 23 i dessa riktlinjer följer att även när det gäller skapandet av sysselsättning anser kommissionen det nödvändigt att inta en restriktiv hållning till sektoriella stöd för att i tid hindra att sådant stöd ökar och att den gemensamma marknaden därigenom sätts i fara.

De franska myndigheterna har hittills inte lämnat några uppgifter som visar att de fyra berörda sektorerna inte ingår i de kategorier som anges i ovan nämnda punkt 23.

Enligt samma punkt 23 i riktlinjerna kan 'kommissionen [...] emellertid inta en mer positiv hållning till stöd för att skapa kompletterande anställningar om dessa avser nisch- eller delmarknader som är under tillväxt, särskilt sådana som är arbetsintensiva'. Det har inte heller i detta fall lämnats in några uppgifter som kan visa att de fyra berörda sektorerna motsvarar denna beskrivning.

Enligt vad som anges i anmälan krävs det dessutom sektoriella förhandlingar mellan arbetsmarknadens parter för att säkerställa att de för en politik som främjar anställning av unga, minskar antalet friställningar, förkortar arbetstiden och utvecklar deltidsarbete.

Eftersom det talas om att minska antalet friställningar, tycks det inte som om man kan tala om att det skapas 35 000 arbetstillfällen netto, enligt ovan nämnda riktlinjer⁽²⁾, särskilt inte som det i anmälan talas om bevarade eller skapade arbetstillfällen. Det är möjligt att det i ett betydande antal fall rör sig om stöd till att byta ut en person eller en kategori arbetstagare som inte berättigar till det föreslagna stödet mot en person eller en kategori personer som berättigar till stöd, vilket inte innebär något skapande av nettoarbetstillfällen.

Stöd till bibehållande av sysselsättning⁽³⁾, vilket räknas som driftstöd, kan endast godkännas av kommissionen vid naturkatastrofer eller extraordinära händelser i regioner som kan komma i fråga för undantag enligt artikel 92.3 i fördraget inom ramen för hjälpprogram eller vid utarbetandet av en plan för omstrukturering eller omvandling av ett företag i svårigheter. Stöd till bibehållande av sysselsättning får beviljas genom allmänna åtgärder.

Vid denna tidpunkt har inga uppgifter lämnats in som visar att stödet i fråga är allmänt eller att det syftar till att skapa nettoarbetstillfällen, eller att det är stöd till bibehållande av sysselsättning som kan godkännas.

Även om textil- och konfektionssektorerna ingår bland de sektorer som kommer i fråga för det aktuella stödet, verkar det som om gemenskapens riktlinjer för stöd till textil- och konfektionsindustrin⁽⁴⁾ inte är tillämpliga eftersom dessa endast gäller investeringsstöd.

På grundval av de uppgifter som nu finns tillgängliga för kommissionen, måste det föreslagna stödet betraktas som oförenligt med artikel 92.1 i fördraget i den utsträckning som det påverkar handeln mellan medlemsstaterna och snedvrider eller hotar att snedvrída konkurrensen. Det återstår att se om stödet kan komma i fråga för något av de undantag som föreskrivs i artikel 92.3 i fördraget.

⁽²⁾ Punkt 17: 'Det bör nämnas att med skapande av arbetstillfällen avses skapade nettoarbetstillfällen, dvs. arbetstillfällen utöver de faktiska (i genomsnitt över en viss period) vid det berörda företaget. Att endast byta ut en arbetstagare utan att antalet anställda ökar och alltså utan att det skapas nya arbetstillfällen innebär inget verkligt skapande av nya arbetstillfällen.'

⁽³⁾ Punkt 22 i riktlinjerna för sysselsättningsstöd.

⁽⁴⁾ SEK(71) 363 slutl. — juli 1971.

⁽¹⁾ EGT nr C 334, 12.12.1995.

Det undantag som föreskrivs i artikel 92.3 a i fördraget verkar inte vara tillämpligt eftersom det är fråga om en åtgärd som riktar sig till hela det franska territoriet. Även om de franska myndigheterna har framhåvt att stödet kommer att ha regionala effekter som i stora delar motsvarar de regioner som har svårigheter med omställning eller avindustrialisering, har de inte åberopat undantaget i fråga.

Det undantag som föreskrivs 92.3 b i fördraget verkar inte vara tillämpligt eftersom sänkningen av de sociala avgifterna för de fyra berörda sektorerna inte kan anses vara nödvändig för att främja ett viktigt projekt av gemensamt europeiskt intresse, eller för att avhjälpa en allvarlig störning i den franska ekonomin.

Det undantag som föreskrivs i artikel 92.3 c i fördraget är inte tillämpligt eftersom det är fråga om ett sektoriellt stöd som för övrigt berör sektorer vars betydelse för handeln inom gemenskapen gör att stödet tycks påverka handeln inom gemenskapen i en utsträckning som motverkar det gemensamma intresset. Det bör nämnas att det vid denna tidpunkt inte har visats att stödet kommer att medföra att nettoarbetstillfällen skapas.

Slutsatsen blir att det på grundval av de tillgängliga uppgifterna kan konstateras att inga av de undantag som föreskrivs i artikel 92.2 och 92.3 i fördraget och i artikel 61.2 och 61.3 i EES-avtalet verkar vara tillämpliga på detta stöd.

Följaktligen meddelar kommissionen härmed er regering att den har beslutat inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 93.2 för det stöd som avses i 'Försöksåtgärder med en sänkning av de sociala avgifterna för textil-, konfektions-, sko- och lädersektorerna'.

Inom ramen för detta förfarande uppmanas era myndigheter att inom en månad från det att denna skrivelse mottagits inkomma med sina synpunkter samt uppgifter som de anser vara nödvändiga för bedömningen av stö-

det i fråga. Denna skrivelse kommer att offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, varför de franska myndigheterna uppmanas underrätta kommissionen om de anser att vissa uppgifter i den är av konfidentiell natur inom 15 arbetsdagar från denna skrivelses datum.

Kommissionen vill påminna er om att artikel 92.3 i fördraget har upphävande verkan och göra er uppmärksamma på det meddelande som offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr 318/3 den 24 november 1983, och på skrivelserna till alla medlemsstater den 4 mars 1991 och den 22 februari 1995, i vilka det påpekas att allt stöd som beviljats olagligt kan bli föremål för en begäran om återvinning.

Kommissionen anmodar dessutom er regering att snarast möjligt informera de berörda företagen om att förfarandet inleds och att de kan komma att bli tvungna att återbetala allt stöd som tagits emot olagligt.

Ett eventuellt negativt beslut om dessa stöd kommer i princip att medföra att det stöd som betalats ut till de mottagande företagen skall återvinnas i enlighet med förfarandena och bestämmelserna i den franska lagstiftningen, inbegripet ränta enligt referensräntan för att beräkna regionalt stöd från den dag då stödet beviljades."

Kommissionen underrättar härmed de övriga medlemsstaterna och andra berörda parter om att de kan lämna synpunkter på åtgärderna i fråga inom en månad från den dag då detta tillkännagivande offentliggörs till

Europeiska kommissionen
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 BRYSEL.

Dessa synpunkter kommer att framföras till den franska regeringen.

Sammanfattning av aktuella anbud, publicerade i *Tillägg till Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, som finansieras av Europeiska gemenskapen genom Europeiska utvecklingsfondens (EDF) eller Europeiska gemenskapernas budget

(vecka: 9–13 juli 1996)

(96/C 206/06)

Anbuds- infordran nr	"S"-tidningens nummer och datum	Land	Ärende	Senaste datum för inlämnande av offert
4142	S 130, 9.7.1996	Botswana	BW-Gaborone: Fordon	9.10.1996
4146	S 131, 10.7.1996	Mauritius	MU-Rose Hill: Verktyg och utrustning	9.10.1996
I/1	S 134, 13.7.1996	Kina	CN-Beijing: Kontors- och undervisningsutrustning (<i>Ytterligare upplysningar</i>)	19.9.1996

III

(Upplysningar)

KOMMISSIONEN

EUROPEISKA EKONOMISKA INTRESSEGRUPPERINGAR

Meddelanden publicerade i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 2137/85 av den 25 juli 1985⁽¹⁾ — Stiftelse

(96/C 206/07)

1. **Företagsgruppens namn:** Association d'études de coopération au développement (AECAD)
- 2.
3. **Företagsgruppens registreringsort:**
 - a) **Medlemsstat:** F
 - b) **Ort:** F-06058 Nice Cedex 4
4. **Företagsgruppens registreringsnummer:** RCS Nice C 405.335.357
5. **Offentliggörande(n):**
 - a) **Fullständig titel på den publikation i vilken offentliggörandet gjordes:** Bulletin officiel des annonces civiles et commerciales (BODACC)
 - b)
 - c) **Dag för offentliggörande:** 30. 6. 1996

(¹) EGT nr L 199, 31. 7. 1985, s. 1.

Urval av organisationer för tillhandahållande av strategisk revision för skolor med företagsutbildning

Meddelande om upphandling

(96/C 206/08)

1. **Upphandlande myndighet:** Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen, Villa Gualino, viale Settimio Severo, 65, I-Turin.
Tel. (39-11) 630 22 22. Telefax (39-11) 630 22 00.
2. **Tjänstekategori:** 11.
3. **Plats för utförande av tjänsten:** Huvudsakligen stater i Central- och Östeuropa.
4. **Uppdelning av kontraktet:** Anbudsgivare kan lägga anbud på en del av det berörda kontraktet.
5. **Kontraktstyp och längd på kontraktet:** Ettårskontrakt med möjlighet till förlängning efter ömsesidig överenskommelse.
6. **Förfrågningsunderlag:** Förfrågningsunderlaget kan rekquireras, skriftligen eller per telefax, från adressen under punkt ett, attention Francesco Pareti senast 26. 7. 1996.
7. **Mottagande av anbud:** Senaste dag för mottagande av anbud är 16. 9. 1996.
Anbudet, helst skrivna på engelska (om inte, bör en kortfattad resumé på engelska bifogas), skall skickas till adressen under punkt ett.
8. **Anbudens giltighetstid:** Anbudsgivaren skall vara bunden av sitt anbud under en period av sex månader från 16. 9. 1996.
9. **Tilldelningskriterier:** Det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet.
10. **Dag för avsändande av detta meddelandet:** 5. 7. 1996.
11. **Dag för mottagande av meddelandet av Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer:** 5. 7. 1996.

Phare — Datoriserat system

Meddelande om anbudsinfordran utfärdad av Tjeckiska republikens ministerium för sysselsättning och sociala frågor inom ramen för Phare-programmet

(96/C 206/09)

Projekttitel

Reform av socialförsäkringssystemet CZ 9304-02/02/01

Datoriserat system för databehandling till ministeriet för sysselsättning och sociala frågor

1. Deltagande och ursprung

Deltagande är möjligt på lika villkor för samtliga fysiska och juridiska personer i Europeiska gemenskapens medlemsstater och Albanien, Bulgarien, Bosnien-Hercegovina, Estland, förra jugoslaviska republiken Makedonien, Lettland, Litauen, Polen, Rumänien, Slovakiska republiken, Tjeckiska republiken och Slovenien.

Anbudn ska ha sitt ursprung i ovanstående stater.

2. Varor

Leverans av företagstelefonväxlar, anordningar för direktåtkomst för taldata till tjeckiska försäkringskassan, Prags försäkringskassa, tjeckiska arbetsmiljökontoret, arbetsförmedlingsmyndigheten, telefonapparater och ett centralt telefoninformationssystem till ministeriet för sysselsättning och sociala frågor, installation och utbildning.

3. Förfrågningsunderlaget

Fullständigt förfrågningsunderlag kan beställas från:

a) M. J. Neuberg/M. V. Outly, Agency for Labour Market and Social Policy, Phare - Social Protection Reform, Palackého náměstí 4, CZ-128 01 Prag 2; postadress: Box 80, CZ-128 00 Prag 2, tel. (42-2) 24 97 24 53/24 97 25 51, telefax (42-2) 24 97-23 20.

b) Europeiska kommissionen, GD IA/B/3, "service opérationnel Phare", Mlle Françoise Botin tillhanda, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel, telefax (32-2) 295 75 02.

c) Europeiska unionens informationskontor i samtliga medlemsstater:

A-1040 Wien, Hoyosgasse 5 [Tel. (43-1) 505 33 79; Telefax (43-1) 50 53 37 97],

D-53113 Bonn, Zitelmannstraße 22 [Tel. (49-228) 53 00 90; Telefax (49-228) 530 09 50],

DK-1004 København K, Højbrohus, Postbox 144, Østergade 61 [tlf. (45-33) 14 41 40; telefax (45-33) 11 12 03],

E-28046 Madrid, Paseo de la Castellana 46 [tel. (34-1) 435 17 00/577 29 23; telefax (34-1) 576 03 87],

GR-10674 Αθήνα, PO Box 11002, Βασιλίσσης Σοφίας 2 [τηλ. (30-1) 724 39 82, τηλεφάξ (30-1) 724 46 20],

F-75007 Paris Cedex 16, 288, boulevard Saint-Germain [tél. (33-1) 40 63 38 38; télécopieur (33-1) 45 56 94 17],

FIN-00131 Helsinki, Pohois-Esplaniadi 31, PO Box 234 [tel. (358-0) 65 64 20; telefax (358-0) 65 67 28],

I-00187 Roma, via Poli 29 [tel. (39-6) 69 99 91; telefax (39-6) 679 16 58],

IRL-Dublin 2, 39 Molesworth Street [tel. (353-1) 662 51 13; facsimile (353-1) 662 51 18],

L-2920 Luxembourg, bâtiment Jean Monnet, rue Alcide de Gasperi [tél. (352) 43 01-1; télécopieur (352) 43 01-337 89],

NL-2594 AG Den Haag, E.V.D., afdeling PPA, Bezuidenhoutseweg 151 [tel. (31-70) 379 88 11; telefax (31-70) 379 78 78],

P-1200 Lisboa, Centro Europeu Jean Monnet, Largo Jean Monnet 1-10º [tel. (351-1) 35 00 98 00; telefax (351-1) 350 98 01/02],

S-11147 Stockholm, Hamngatan 6 [tel. (46-8) 611 11 72; telefax (46-8) 611 44 35],

UK-London SW1P 3AT, 8 Storey's Gate [tel. (44-171) 973 19 92; facsimile (44-171) 973 19 00].

Förfrågningsunderlagen kommer att finnas tillgängliga från och med 17. 7. 1996 på nedanstående adresser.

4. Anbud

Anbud skall inkomma senast 3. 9. 1996 (11.00), lokal tid, till följande adress:

M. J. Neuberg/M. V. Outly, Agency for Labour Market and Social Policy, Phare - Social Protection Reform, Palackého náměstí 4, CZ-128 01 Prag 2; postadress: PO Box 80, CZ-128 00 Prag 2.

Kuverten med anbud kommer att öppnas vid offentligt sammanträde, i närvaro av en representant för Europeiska kommissionens delegation i Tjeckiska republiken, den 3. 9. 1996 (13.00), lokal tid, i sammanträdesrum B, 3:e våningen, Palackého náměstí 4, CZ-Prag 2.

Ministeriet för sysselsättning och sociala frågor förbehåller sig rätten att när som helst annullera anbudet eller att inte anta något av anbudn.

Tekniskt stöd

Meddelande om förhandsinformation rörande öppen anbudsinfordran för slutande av ramavtal om tekniskt stöd för utarbetande av grundläggande handlingar till utvecklingsplanen för gemenskapsområdet (artikel 10 i ERUF-förordningen)

(96/C 206/10)

1. **Upphandlande myndighet:** Europeiska kommissionen, GD XVI, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel.

Tel. (32-2) 295 30 98. Telex COMEUB 21877. Telefax (32-2) 296 62 29.

Avdelning från vilken kompletterande upplysningar kan erhållas: enhet A 3 på GD XVI (samma telefonnummer).

2. Ej relevant.
3. **Preliminärt datum för inledning av förfarandet:** 1. 10. 1996.
4. **Övriga upplysningar:** Utarbetande av en utvecklingsplan för gemenskapsområdet (CADP, Community Area Development Plan), strategiska handlingar avseende fysisk planering av unionens territorium, beslutades av medlemsstaternas ministerier för fysisk planering och kommissionen vid deras informella möten.

Kommittén för rymdutveckling, som förenar behöriga myndigheter runt kommissionen, har utsetts att ansvara för detta utarbetande.

Syftet med det tekniska stödet kommer att vara att företa ett visst antal förhandsundersökningar, att i nära samråd med kommittén utarbeta en serie grundläggande handlingar (texter och kartor) för utvecklingsplanen för gemenskapsområdet. Uppdraget kan endast tilldelas ett internationellt organ som inom området för fysisk planering förfogar över betydande teknisk och vetenskaplig sakkunskap, eller har dokumenterad kapacitet att samordna detta i en arbetsgrupp bestående av underleverantörer.

5. **Dag för avsändande av meddelandet:** 5. 7. 1996.
6. **Dag för mottagande av meddelandet av Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer:** 5. 7. 1996.
7. Kontraktet täcks inte av GATT-avtalet.